

STOPA

Č.25

ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V ZAHRANIČÍ

Chceme věrní
zůstat také dál.

CALIF. XII. 1970

SESTRY A BRATŘI,

O vánocích vzpomínáme na ty, kdo nejsou s námi, zamyslíme se obvykle nad tím co se stalo v minulém roce a zasníme se do příštínho.

Naše myšlenky byly s našimi Junáky doma. Junák byl potřetí rozvřeten. v roce 1939, v roce 1950 a nyní 15. září 1970. Dvakrát se vzkřísil a zase se zvedne. Jaro 1968 a tři roky obnovené činnosti vychovaly nové vůdce a zajistily jeho budoucnost. I pesimista ví a optimista je přesvědčen o tom, že velké myšlenky nikdy nezahynou.

Z novin a zpráv z domova je vidět, že denšní režim chce vymazat z dějin rok 1968 a vrací se do let Novotného ery. To se ještě nikdy nikomu nerodávalo. Hodiny se dají posunout nazpět, ale ne čas. Výchova mládeže je opět "sjednocena" a Junák musil ustoupit Pionýru. Mnho funkcionářů a mezi nimi i náčelník přešli do nové Jednotné Organizace Děti a Mládeže. Iy, co jsme ve svobodném světě nemáme práva je za to kritisovat. Jenom budoucnost ukáže správnost jejich rozhodnutí. Asi třetina oddílů také přešla do nové organizace. Nezapomínejme že jsou to titíž skauti, kteří byli v Junáku někteří čtyřicet, padesát let.

Naš úkol v exilu je týž co byl v roce 1939, když jsem převzal vedení našich skautů v zahraničí a tentýž, když jsme se zreorganizovali v roce 1948, udržet dobrou pověst našeho Svojsíkova junactví mezi skauty celého světa. Pokračovat v ideálech pro které žili a pracovali celý život a pro něž trpěli naši bratři a sestry. A hlavně, pokračovat v jednotě kterou jsme udrželi po třicet let. "Čas málo koho napokorí a srdce ztvrdne při práci..." Budme těmi, jejichž srdce neztvrdnou a čas je naučí jen tročlivosti a dá vzrůst poudrosti. Jen v te je síla a naděje na úspěch.

A to vám, bratři a sestry přeji do nového roku 1971. Váš Velen.

ČESKOSLOVENSKÝ SKAUTING V KANADĚ.

V sobotu 8. srpna 1970 byl v táboře československých skautů na řece "Důvěry" poblíž Streetsville, Ontario, ustaven formálně "Junak - československý skauting v Kanadě". Stalo se tak při slavnostním zahájení tohoto vzorného tábora vedoucím bratrem Mirkem Neuhofem z Oakville, kterému při zakládání po boku stali jen bratři Jaroslav Peterka a Jiri Haha, rovněž oba z Oakville.

Na pozemku, který našim chlapcům nezjistně propůjčil kanadský farmař pan Victor Pinchin, byla ještě koncem června takřka neproniknutelná houština. Skupina vedoucích, jakož i rodičů, spolu se starsími skauty, pozemek dala do porádky a s pomocí vybuodovala skautský tabor, na který můžeme být všichni hrdí.

Behem čtrnáctidenního hlavního tábora tam bylo 20 chlapců a devět rozdelených do tří družin, všichni asi od osmi let nahoru. Někteří účastníci zřejmě prošli doma aspon částečnou skautskou praxí v roce 1968 a všichni budili dojem ukazné jednotky. Překvapující bylo, že všichni účastníci byli ve skautských krojích.

Mezi hosty jsme zahledli zastupce skautů ukrajinských, litevských a dalších.

Přišel i reportér ze "Star" a odnesl si několik zberů. Přestože zahájení tábora nepředcházela propagace v krajanském tisku, seslo se hodně dospělých. Ti všichni se zájmem sledovali ukázky skautského vycviku a dovednosti, shledli vystavku skautského tisku a fotografií a vyslechli si pozdravy hostů. Za rodiče promluvil bratr S. Petr, který také přinesl pozdravy "Klubu nových". Účastníky pozdravil také zastupce Sociálního sdružení bývalých politických vězňů, kteří vydatně pomohli při upravě tábora. Se zájmem byl vyslechnut také vzkaz posledního starosty Československého Junaka - Skauta v Československu, dr. Vělena Fanderlika, který žije v Trail, B.C. Sluší se poznamenat, že mezi účastníky byli také bývalí členové československého skautského oddílu č. 201, který v Torontě fungoval asi až do roku 1964, jakož i někteří skautští funkcionáři československého skautingu v exilu po umoru 1948, a to jak z Murnau, tak z Ludwigsburku.

Nově ustavená skupina československých skautů se chce připojit ke kanadské skautské asociaci, ale jako samostatná jednotka, v níž se bude mluvit česky a slovensky. Bratr Rikitan, což je skautské jméno bratra Neuhofera, zdůraznil fakt, že československý skauting byl zakázán již dvakrát a sice Nacisty v roce 1940 a pak Komunisty v roce 1948, a že nyní stojí znovu před rozpuštěním. Vyjádřil se, že za nastávajících okolností v dnešním Československu je lépe práci přerušit, než kolabrovat. Pokud z domova docházejí pozdravy ze skautských táborů, je zdůrazňováno, že je to pozdrav z posledního skautského tábora... Na jak dlouho musí českoslovenští skauti znovu do podzemí, se zatím nedá vůbec odhadnout. Proto je tím důležitější pozvednout jejich skautský prapor ve svobodném světě, když jej sami se svázanými rukama nemohou nést. Je to tragedie o to větší, že v roce 1969 vyrostl československý skauting během několika málo týdnů na organizaci citající více než 250.000 nadšených členů.

"Naše Dasy" - Toronto - Srpen 1970.

MOMENTKY BRATRA NAČELNÍKA...

Velen Fanderlik

Frans Hals, holandský portreriista sedmnáctého věku kdysi řekl a stokrát dokazal ve svých malbách, že podoba člověka se jeví v tisíci momentech jeho života.

Rozhodnul jsem se proto, že nebudu psát o Švoškově, ale udělám několik momentek a črt perem i štětcem. Uvidíte ho živého tak jako jsme ho vidali my, jeho učedníci...

ABY BYLO JASNO ...

Pod tímto názvem psával A. B. Svojsík svoje články v Junáku, když bylo třeba něco vysvětlit. Chci zůstat věrný tradici a být tak upřímný jak on dovedl být.

Většina z Vás jistě četla článek v Českém Slově dne 9. října 1970, kde anonymní pisatel píše, že se šelsa skupina starých skautů a činovníci Junáka "prazského jara" ve Stuttgartě v létě 1970 a rozhodli se vytvořit "Ústředí v exilu".

Tohoto "Ústředí" existuje již třicet let. Noví bratři to snad nevěděli, ale starí emulanti byli jeho součástí. Kdo jsou ti anonymní lidé, proč prohlašují ve Skautu Emulantu, č. 8 že ani jména tohoto "tajemného" ústředí nebudou označena? Jsme příliš starí hrát si na schovávanou. Známe dobře tuto techniku. Budto se stydí za svoje jména, nebo je tají, aby dělali dojem, že za nimi kde kdo stojí. To jsou způsoby zanesené sem ze země, kde není svoboda a proto ani skauting, kde se dělají prohlášení a vyzvy, které podepisuje anonymní kolektiv. To si zde v exilu nezavedeme. I když jsme nadocílili všechno co jsme chtěli, udrželi jsme přece za těch třicet let upřímnost, cestnost, přijímatost a bratrství. A to stojí za víc nežli rozmlisky a rozkolnictví.

V tomtož článku píše onen pisatel, že "jen v jednotě je náš budoucí program. Nejde o funkce, ale jde o povinnosti ke skautingu a národu a tím se naši skautští činovníci vyhýbají."

Byli jsme jednotni až dosud a právě oni anonymní lidé tu jednotu porušují. Je velice snadné říci: "Kdo není s námi je proti nám, je proti jednotě". Nevíme kdo jsou ti pisatelé, nemůžeme posoudit co udělali a čeho jsou schopni a nemůžeme mít k nim důvěru. Ta skupina starých skautů byla v exilu stejně dlouho jako my. Kdo se vyhýbal povinnostem?

Zamyšleme se nad tím, a bude nám to jasné. Skauting vychovával vždycky k samostatnosti a vůdcovství. Vedl k sebevědomí, nadšení a přesvědčení, že to co dělám je správné. Vychovával v nás pevnou sílu a své cíle a plány prosadit. A proto skautští vůdci bývali individualisté a stejně jako učitele věří, že jen oni mají pravdu.

Víme však všichni, a já sám jako právník jsem to nejlépe poznal, že každý problém má nejméně dvě strany a pravda je kdesi uprostřed.

Tatož vůdcovská individualita vede k tomu, že každý ví dobře co sám dělá, ale málo ví o práci ostatních. Nemá ani čas se o to zajímat, a pak snadno říká: "Ten nic neudělal, on také nic nedělal, jen já se dřou."

Jelikož zůjeme rozprášení po pěti kontinentech máme mezi sebou málo spojení. Jen někteří z nás dovedou psát dopisy a také je dovedou číst. I to je málo. Na tom nikdo nic nezmení. To je emigrace. A tak se málo známe a nerozumíme si, jak jsme si rozuměli doma, když jsme se viděli každý den.

Jsou mezi námi bratři, které znám čtyřicet i více let. Neviděl jsem je však přes dvacet, třicet let, a oba jsme se změnil. Čas vše mění. Jiné znám leta a leta z dopisů, nikdy jsem je však neviděl. Jsou naše vzájemné představy správné? Snad.

Zůjeme daleko od sebe a v různých zemích a s lidmi jiné kultury. Mluvíme celé dny cizími jazyky. Poanřičtili, poameričtili, posvědštili jsme se a naše stará česká slova nabyla nového významu. Divíte se, že si nerozumíme?

Chceme-li si rozumět, musíme mít více schovívavosti jeden ke druhému a snažit se pochopit co kdo myslí, říká a dělá.

Bojůdik, emigrace měla i dobrý vliv na nás. Odnaučili jsme se malichernosti, nepřikládáme tolik významu drobnostem a vidíme problémy v širších línkách a obrysech. A to nám pomůže k dorozumění.

Každý si může myslit, psát a organizovat co chce. Může však mluvit jen za sebe a ne za anonymní skupinu. Existuje vůbec ta skupina? Kolik lidí čítá? Můžeme jim věřit? Můžeme jít za vládci, které ani neznáme?

Nemůžeme souhlasit s tímto postupem a nemůžeme se podřídit diktátu neznámých lidí, kteří rozhodují, co se bude dělat. Jak se bude jmenovat nadále časopis Skaut Exulant, potom Československý Skaut Junak v zahraničí, a pak opět Skaut Exulant, a teď snad Skautská Stezka, na tom nezáleží. To je věc vydavatele, bratra Kratochvíla, který s obdivuhodnou nílí a vytrvalostí vydává tento list dvacet let pro svou Dalkovou školu. Přispívali jsme do něj, psali jsme do něj, a četli jsme jej. A to budeme dělat dál.

Kdo však bude vydávat "Československý Skauting"? Anonymní redaktor? Kdo bude do něj psát? Kdo to bude platit a kdo to bude také číst? Máme STOPU již přes dvacet let. I ta vycházela s mezerami. Měla však vysokou úroveň. Proč vydávat něco nového? Pro koho?

Nové "Vedení" chce změnit slib a zákon. Proč? Naši povinností je zachovat tradici a ideje Svojsíkova Junaka, aby se zase jednou mohl vzkrisit. Udělat si nový společek hrstky emigrantů s novými zásadami a s novým slibem i zákonem, nemá žádné poslání. To je sebevražda. Máme dosti spolků v emigraci. Proč zakládat nové? Nikomu pry nejde o funkce. A o co tedy jde? Pro práci bylo vždycky dost místa celých dvacet let. Nikdo nikomu přece nebránil aby pracoval. Jediným našim úkolem je udržet kontinuitu Československého Junaka, když doma není. Zradili bychom své poslání, kdybychom chtěli dělat nový spolek. Ostatně jakýpak spolek. Žijeme tu jako rodina po tolik let a vždycky jsme se dohodnuli. Byli lidé, kteří odpadli. Těch bylo vždy a všude. To je život v exilu. Přesto však nás zůstalo dost, abychom mohli nést jméno Junaka dál. A tomuto poslání zůstaneme věrni. A chceme-li je splnit, jednota se musí zachovat.

Sejměte masky, bratři, ať vidíme s kým mluvíme, a pak se spolu dáme do práce.

Velen

Z KRONIKY DRUŽINY RACKU....

Bagnoli 24. června 1949

List Rackům: "Scout" znamená stopař a život je stezka. Stali jsme se stopaři, bratři, tož učme se číst na stezce života. To znamená, učme se číst příběhy napsané stonami našich předchůdců a našich spolupoutníků a kdykoliv se stopy krizují a rozcházejí, zastvme se na okamžik, obraťme se zpět a pozorně, obezřetně se rezhledneme, abychom nezabloudili. Podívejme se na strelku své busoly, již říkáme skautský zákon; zkontrolujme svůj pochodový uhel...

Bratři, stezka života není stejná pro všechny poutníky. Má mnoho křížovatek, mnoho větví. Tu vede rovně, jinde oklikou, vyvíbajíc se uskalím, tu je kamenita, jinde jde bázínou, a proto je nutno naučit se nejenom číst, ale i rozumět. A rozumět znamená znát. Znat lidi, naše spolupoutníky, umet je potkavat, umet se rozcházet...

Karai

STOPA č. 25. Vyšlo v prosinci 1970

REDAKCE A ADMINISTRACE: V. Balejka, 3133 Shipway Avenue, Long Beach, Cal. 90808

POPADY SKAUTSKÉHO ČINOVNÍKŮ

*****

Trvalý týden a dále: Š byly vel-
 ní změnové a věcné. Ne Junáka, ale Skauting!
 Časopis "Skaut-Ekulant" splnil svůj úkol, ale
 do doby ovšem nevyhovuje. Bude se vydávat šs.
 ČASOPIS STESKA pro mládež a ČS. SKAUTING
 pro činovníky. "Noví skautští činovníci" pro-
 jasně zklamání nad tím, jak málo vykonal
 čs. skauting-junáctví v exilu. Proč se na-
 snažil o sjednocení, proč nevytáhal své o-
 psávané ve světovém ústředí, proč nebyly vy-
 dány skautské příručky. ..proč, proč... Kolik
 skautů dříve tepalo v hrázích vřavících a
 doufalo, že skauting v zahraničí šs. skauting
 užívá své svobody a šije. Jen v Čs. dálkové
 škole šil čs. skauting, ale příliš v úzkém
 rámci. Šde je vlna? Co lze a nutno dále dě-
 lat? O tom však poví více list pro starší
 skauty, pro činovníky a skautské příznivce
 a pracovníky: ČS. SKAUTING, jehož první čís-
 lo vyjde v San Diego, USA ještě tento rok.
 ČS. Skautská Steska vyjde až v r. 1971. A tím
 ukončí, Skaut-Ekulant "svou třetka dvacetit-
 letou vytrvalou a pravidelnou práci. Noví
 ekulanti mnoho nového tvoří, ale mnoho z to-
 ho brýš zaniklé a zanikne. Nutno SJEDNOTIT,
 ŠS. ČASOPIS! Čs. Skauting v zahraničí vytvo-
 řil své provinční "ÚSTŘEDÍ", které nespočítá
 na funkcionářích, ale na pracovnících. Je-
 jích jména zatím nebudou oznámena. Mnoho
 nových i starých skautů se hlásí, požadují
 zasílání oběžníků, časopisů, ale aktivně ne-
 přispívají. Nelze obsluhovat, lze doufat, že
 každý pochopí, kde je jeho místo a pomůže,
 jak se dá.

"NUTNO SJEDNOTIT, NE TRISTIT."

Odpoveď na článok " Porady skautských činovníku", uverejnený v časopise Čs. Skaut Exulant, ročník 19, číslo 9-10, Září/Ríjen 70.

Milí bratia,

pýtate sa: "Proč se nesnažil o sjednocení?". O sjednotenie koho? Niektorí skauti, ktorí prišli do Exilu v r. 1948, o skauting ani o organizačnú prácu nemali záujem. A tých málo jednotlivcov, čo pracovalo v exilovom skautingu, nebolo treba sjednotiť. My sme boli jednotní a dokázali sme, že i napriek tomu, že máme rôzne názory na to, ako ma práca v exilovom skautingu vyzerat', vieme sa sjednotiť okolo časopisu "Stopa", okolo br. Velen a br. Jánošika. Každý sa mohol prihlásiť ku spolupráci. Žiaľ, ani Vy ste tak nespravili po celú dobu Vášho pobytu v exilu. Nemyslíte, že bolo na Vás, aby ste sa snažili o sjednotenie?

Pýtate sa: "Proč nevymáhal své oprávnění ve světovém ústředí?" Podrobnú odpoveď na túto otázku by Vám mohol dať br. Velen, ale z vlastnej skúsenosti viem, že svetové skaut. ústredie, ani nás, ani Vás, nepovažuje za reprezentantov čs. skautingu. A skôr si toto uvedomíte, menš sklamania zažijete. Ale to nie sme len my, čs. skauti. To sú skauti ruskí, ukrajinskí, maďarskí, litevskí, lotyšský, estonskí, poľskí, ktorí nie sú uznaní, nie len svetovým útredím, ale nie sú uznaní ako samostatná jednotka ani skaut. ústredím toho štátu v ktorom takého skaut. odd. existuju.

Pýtate sa: "Proč nebyly vydány skautské příručky?" Pretože ich nikto nebude tlačiť zadarmo. Ja sám som vyjednával s redaktorom Jandáčkom o vydaní skaut. príručiek a minimalný počet, za prijateľnú cenu 2 Dol., bol 1000 kusov. To znamená, že niekto by musel zaplatiť obnos 2000 Dol. za skaut. príručky, z ktorých by predal max. 75 kusov, za predpokladu, že každý čs. skaut, ktorého adresu máme, by si príručku kúpil. A čo s tým zbytkom? Neboli by sme to mohli poslať ani do ČSR za Dubčekovej éry, pretože br. náčelník nás výslovne žiadal, aby sme žiadné veci neposielali. Iste vedel prečo.

Vy, "noví skautští činovníci" ste projevili zklamání nad tým, jak málo vykonal čs. skauting v exilu. "Nekritizujte bratia, dokiaľ ste nespravili aspoň tak málo pre čs. skauting, ako sme spravili my.

-pokračovanie-

NUTNO SJEDNOTIT NE TRISTIT - pokračovanie -

Po príchode do emigrácie v r.1948, založili sme čs.skaut.oddiele v Nemecku (Wasseraufingen, Schwabisch Gmünd, Ludwigsburg, Grafen-schau, Murnau, Lechfeld.), mali sme skaut.odd.v Itálii(Bagnoli), v Austrálii v Sydney. Jeden z našich skautov bol poverený Medzinár-skaut.ustredím v Londyne založiť a viesť Medzinárodný skaut.odd. v Children Village v Bad Aiblingu. Mali sme skaut.odd.v Chicagu a neskôršie skupinu Old scoutov v Chicagu a teraz v Los Angeles. Vydávali sme a vydávame skaut.časopis "Stopa," skoro 18 rokov. Pochy-bujem, že Ste počuli o skaut.práci br.Jánošika, nie len v Číne, ale najmä v USA. Jeho práca si zasluhuje uznanie a obdiv nás všetkých. Spomínať mená tých čs.skautov, ktorí sa zapojili do práce v skaut.odd.tohto štátu kde žijú, by zabralo veľa miesta.

Jestly že Vy Ste "zklamani nad tým jak málo vykonali čs. skauting v Exilu", my nie sme nadchnutí nad tým, čo Vy ste vykonali pre čs.skauting v exilu, od tej doby, čo Ste odišli do cudziny. Opravdu, "čo ste spravili pre čs.skauting?" Kolko skaut.oddielov Ste založili? Kolko skaut.časopisov? Píšete, že "se bude vydávat časopis Čs.Skauting v San Diegu." Samo sa to nevydá, niekto to bude muset naklepať, rozmnožiť, rozposlať, ale hlavne zaplatit a mám taký dojem, že to nebudete Vy, ale to budeme zase robiť my, ktorí sme Vás sklamaní a ktorí sme tak "málo vykonali pre čs.skauting v exilu." Láhko sa Vám kritizuje, ale ťažšie sa robí.

A nakoniec milí bratia, vytvorili ste "provisorní Ústředí, které nespočívá na funkcionářích ale na pracovnících jejich jména zatím nebudou oznámena." TO SNAD NEMYSLITE VÁŽNE ??? Ako chcete, aby sme s Vami spolupracovali keď ani nevieme kto ste, kde ste skau-tovali a aká bola Vaša skaut.činnosť doma ?. To snád nám neveríte, alebo niečo pred nami tajíte? Alebo snád sa považujete za niečo viacej ako my ?

Bratia, "Nutno se sjednotit, ne třístit"-tako ako ste to sami napísali vo Vašej zpráve. Dodržujte aspoň to, čo píšete!!!

Fakir
Fakir - USA

Listopad 1970.

Milý bratře, sestro,

Považuj tento dopis za přátelské řádky mezi námi, jimž leží na srdci jednotu a bratrské soužití skautů v exilu. Považuj jej také za interní sdělení a postarej se o to, by z něho nic nebylo publikováno v tisku. Je to naše vnitřní záležitost a vyřídíme si ji mezi sebou sami.

Četl jsi zajiště v Českém Slově / Michov / a v 8. čísle Skauta Exulanta že se sešla skupina lidí ve Stuttgartě a v Nardem. na oslavách Kodenského a usnesla se pohřbit Junáka a založit "Skauting" mezi skauty exulanty. Kdo tam byl nevíme, jen se cohádají. NIKDOHO jsem ani já, ani nikdo z našich skautů NĚPOVĚŘIL aby dělal jakákoliv rozhodnutí našim jménem a volil výbory, či náčelnictva.

Na oné schůzce se prý usneslo změnit zákon a slib, vydávat nové časopisy a organizovat novou činnost. Jakou, to nevíme. Čláky v novinách sdělují že ani jména oné skupiny nebudou oznámena.

1/ Byl jsem od r 1939 faktickým a od r 1949 zvoleným předsedou našich skautů v exilu. Nemohu souhlasit s jakoukoliv anonymní skupinou lidí, kteří se snaží mluvit za většinu a neřeknou ani kdo jsou. Mluví o jednotě a sejí rozkol.

2/ Naše organizace po třicet let udržovala kontinuitu Junáka. Dvakrát se Junák vzkřísil a dvakrát jsme mu pomáhali. Třicet let jsme reprezentovali náš skauting, ve velké rodině skautů po celém světě. Nemůžeme proto změnit zákon a slib, neboť tak bychom se stali neostranným spolkem bezvýznamné křesťky emigrantů, nikoliv nositeli tradice a kontinuity Junáka.

3/ Ona anonymní skupina nám nedává žádné záruky, že jde vůbec o skauty, nemůžeme mít důvěru k lidem, o nichž nevíme nic, ani jejich jména.

Prosím Te, proto, abys prohlášení a zprávy které jsi četl, nebo dosechnu prostě ignoroval a nepovrhoval je za něco s čím já sám, nebo podstatná většina souhlasí.

Jsem ve svobodném světě a každý si může psát co chce a vydávat co chce. Nemá však právo mluvit za jiné a schovávat se za anonymitu. To jsou metody které sem přinášejí lidé ze zemí, kde není skauting, protože tam není svoboda.

Jistě že jsme nedokázali^{vše} co jsme si přáli, udrželi jsme však jednotu, čestnost a bratrství. A to je nejceňnější. Plány se snadno dělají a snadno se i zorganizuje nějaká činnost na měsíc, nebo i několik let. Nerí to tak snadné vytrvat třicet let. A to jsme dokázali.

Jakmile se více dovím, napiš Ti. Dostaneš-li nějaké zprávy, co se vlastně děje, prosím, sděl mi je.

JEDNOTA SE MUSÍ UDRŽET

Tvůj

Velen -